

Tidende, men også til Politiken, at det er sådan, at man bakker det op.

Derfor forstår jeg ikke rigtig den der nervøsitet og berøringsangst over for de tidligere holdninger, som i hvert fald nogle inden for Venstre og De Konservative har haft. Men jeg synes, det er beklageligt ikke bare for de to partier, men også for de partier generelt set, der ikke vil bakke sådan noget op, for jeg kan ikke forstå, hvorfor man ikke kan bakke det op og få nogle facts på bordet og nogle undersøgelser på bordet.

Hermed sluttede forhandlingen, og beslutningsforslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

13) Første behandling af lovforslag nr. L 91: Forslag til lov om ændring af lov om forurennet jord. (Påbudsadgang vedrørende undersøgelser).

Af miljø- og energiministeren (Svend Auken). (Fremsat 17/11 99).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg går ud fra, at miljøministeren er her . . . jeg går ud fra, at miljøministeren kommer til stede i salen nu. Fru Helen Beim har ordet . . . hun er her heller ikke. Fru Bodil Thrane har ordet.

Bodil Thrane (V):

Vi skal på dette tidspunkt behandle et forslag til ændring af jordforureningsloven, som vi vedtog sidst i maj måned i denne sal, og jeg kan på Venstres vegne sige, at vi har ventet på det her

forslag, og nu er det så kommet, og det hilser vi velkommen.

Så det burde jo være en meget smal sag at sige ja til forslaget, for nu skulle alle problemer være løst, men det er jeg nu ikke helt sikker på er tilfældet. Vi i Venstre er nødt til at få afklaret, om der er usikkerhedsmomenter med hensyn til retssikkerheden, som trænger til afklaring.

Jeg er nødt til at understrege, at vi stadig væk i Venstre mener, at vi ikke vil medvirke til at lave en større retsuskikkerhed på det her område. Derfor er der nogle helt afgørende elementer i lovforslaget, som vi skal have på det rene under udvalgsarbejdet.

For nu at ridse op, hvorfor vi egentlig allerede på nuværende tidspunkt står i den ejendommelige situation, at en lov skal ændres, allerede før den er trådt i kraft, er jeg nødt til at understrege, at hvis nogen skulle have glemt det, så hænger det jo sammen med miljø- og energiministerens tendens til overmod: Regeringen valgte at udforme jordforureningsloven, som om der helt sikkert var hjemmel i miljøbeskyttelsesloven til at udstede et påbud for gamle afsluttede forureningsudslip. Men en sådan hjemmel fandtes ikke. Det blev afgjort den 28. juni i år, hvor Højesteret traf afgørelse i en sag om en forurening, der var afsluttet, før miljøbeskyttelseslovens § 72 trådte i kraft.

I forbindelse med vedtagelsen af jordforureningsloven blev der enighed om, at loven måtte ændres, såfremt Højesteret traf den afgørelse, som Højesteret rent faktisk traf. Og det var med den helt klare forudsætning, Venstre i forsommeren stemte for jordforureningsloven, og det er også derfor, det er så afgørende for os at få klarlagt, hvad det egentlig nu er, vi stemmer om med dette forslag til ændring af jordforureningsloven. For jeg er i hvert fald på nuværende tidspunkt i tvivl, og derfor kan jeg allerede nu sige, at besvarelsen af de spørgsmål, der vil blive stillet under udvalgsarbejdet, vil blive af overordentlig stor betydning for os, da vi naturligvis forventer, at ændringer i loven lever op til den aftaletekst, som vi blev enige om ved vedtagelsen af jordforureningsloven.

Jeg har et par enkelte eksempler, for man kunne spørge: Hvis en forurening ikke er oplyst den 1. januar 1992, men måske først i 1994, kan der så udstedes et undersøgelsespåbud?

Det skal jeg selvfølgelig have svar på, for der står nemlig i bemærkningerne til lovforslaget: »Kammeradvokaten har vurderet rækkevidden af dommen og finder, at dommen ved en samlet